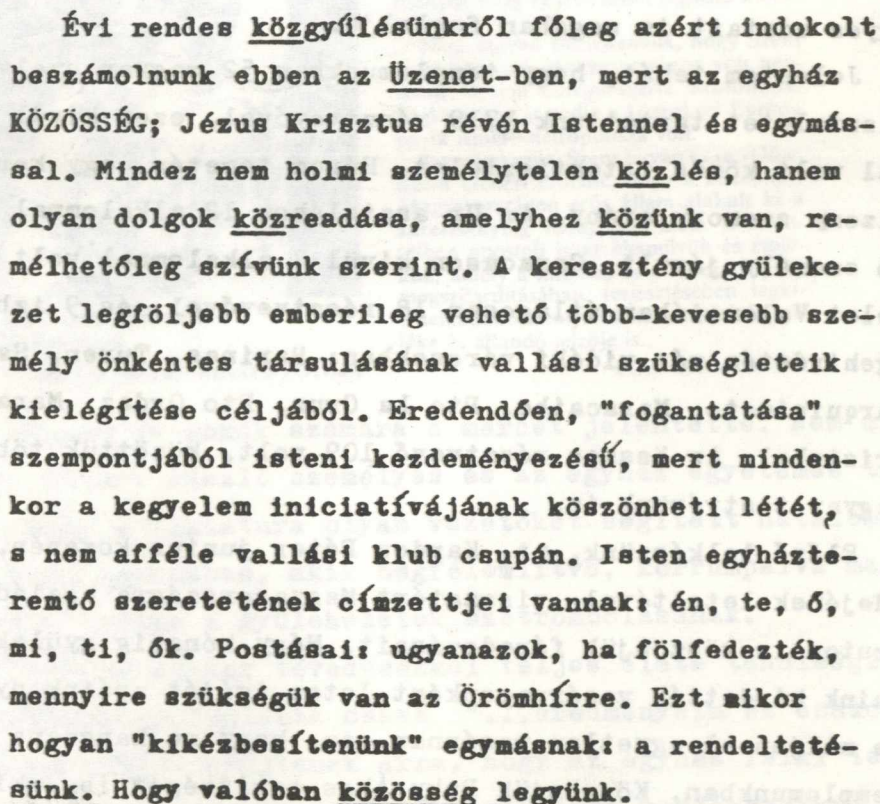

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR, EVANGÉLIUMI KERESZTÉNYEKHEZ

XLII. évfolyam

1993. 1. szám

Évi rendes közgyűlésünkről főleg azért indokolt beszámolnunk ebben az Üzenet-ben, mert az egyház KÖZÖSSÉG; Jézus Krisztus révén Istennel és egymással. Mindez nem holmi személytelen közlés, hanem olyan dolgok közreadása, amelyhez közünk van, remélhetőleg szívünk szerint. A keresztény gyülekezet legfőljebb emberileg vehető több-kevesebb személy önkéntes társulásának vallási szükségleteik kielégítése céljából. Eredendően, "fogantatása" szempontjából isteni kezdeményezésű, mert mindenkor a kegyelem iniciatívájának köszönheti létét, s nem afféle vallási klub csupán. Isten egyházteremtő szeretetének címzettjei vannak: én, te, ő, mi, ti, ők. Postásai: ugyanazok, ha fölfedezték, mennyire szükségük van az Örömhírrre. Ezt mikor hogyan "kikézbesítenünk" egymásnak: a rendeltetésünk. Hogy valóban közösség legyünk.

B.M.

1992. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Mélyen tisztelt Közgyűlés! Kedves magyar Testvéreink!

Szabadjon megismételni a múlt évi jelentés bevezető szavait:

"Az emigrációs szétszórtságban talán minden gondnoki jelentést a következőkkel kellene kezdeni: Isten segítségével még mindig él a gyülekezet." Ennek a felelősségnek a tudatában kell munkálkodnunk, nemcsak a presbitériumnak, hanem minden gyülekezeti tagnak is.

Miután nt. dr. Bodrog Miklós csak október végével foglalta el a lelkészi tisztséget, beszámolóm a szokásos lelkészi jelentés egyes adatait is magában foglalja.

Jelentem tehát, hogy templomunkban 52 magyar nyelvű istentiszteletet tartottunk 1719 résztvevővel, ezen kívül 7 alkalommal volt közös istentisztelet. Három temetés, egy keresztelő -- bizony szomorú arány. Az Ur asztalához 12 alkalommal átlagosan 25 személy járult. Caracason kívül 7 alkalommal volt istentisztelet Valenciában átlagosan 18 résztvevővel, és 9 ízben volt igehirdetés más vidéki városokban: Barinas, Turen, San Felipe, Barquisimeto, Maracaibo, Pto La Cruz, Pto Ordaz, Maracay és San Cristobal. Az összes résztvevő 109 volt, közöttük több r.k. magyar testvérünk is.

Előző lelkészünk, nt. Kardos Péter junius közepén, szolgálati idejének leteltével, visszatért Magyarországra családjával együtt. Ezuton is köszönjük fáradozásait. Négy hónapig gyülekezeti tagjaink hirdették vasárnaponként Isten igéjét apáink nyelvén, hogy ne múljon el egyetlen vasárnap sem, hogy ne hangzana el a Himnusz templomunkban. Köszönjük Puky Ákos segítségét is, aki háromszor tartott nekünk urvacsoaraosztással egybekötött istentiszteletet.

Október 19-én érkezett közénk nt. dr. Bodrog Miklós és felesége, Ugrin Aranka, kiket a presbitérium a júliusi rendkívüli közgyűlés határozata alapján hívott meg. Tagjaink ismerik már mindkettőjüket, és rövid itt-tartózkodásuk alatt szívünkbe is zártuk őket.

Ötször jelent meg az Üzenet, egyszer kettős számmal. Nagy segítségünkre volt ebben a Caribi Újság szerkesztője, aki az egyik számot díjtalanul nyomatta ki, s ezt most is köszönjük.

Az elmúlt évben ünnepeltük gyülekezetünk hivatalos alapításának 40. évfordulóját. Elismeréssel és hálával emlékeztünk meg azokról, akiknek áldozatos munkája lehetővé tette e kis magyar gyülekezet működését. Talán nem fölösleges megemlíteni, hogy akkoriban voltak jó néhányan, akik legfőljebb egy-két évtizednyi jövőt jósoltak. Ám azoknak lett igazuk, akik munkájukat bizalommal és Istenbe vetett hittel végezték, tudván azt, hogy a jövő Isten kezében van, de a jelen a mi felelősségünk. Vigyáztak, és nekünk is vigyáznunk kell, hogy a bibliai és a magyar mécses ki ne aludjon.

Örömmel jelentem, hogy baráti és testvéri viszonyunk egyre javul és mélyül mind a testvérgyülekezetekkel, mind az IELV-vel amiben lelkészünk német tudása határozott előnyt jelent. Ő ezt lelkesen fel is használja mindannyiunk javára. Kapcsolataink r.k. testvéreinkkel és az itteni összmagyarsággal a legkielégítőbbek.

Végül szeretném elismerésünket kifejezni mindazoknak, akik gyülekezeti munkával, istentiszteleteken való részvétellel vagy anyagi hozzájárulással segítettek. Leginkább Nőegyletünk tevékenységét kell kiemelnünk mindhárom szempontból. Nélkülük bizony nehezen tudnánk munkánkat elvégezni, egyáltalán gyülekezetünket elképzelni. Ismét különös örömmel láttuk sok r.k. testvérünk

segítségét és részvételét rendezvényeinket, élükön plébánosukkal, és természetesen mi is mindig nagy számban vettünk részt az ő megmozdulásaikon. Nagyon kevés, ami elválaszt, egyre több, ami összeköt minket; anyagi világunkban egyformán küzdünk a lelki javakért és a békéért.

Tisztelt Gyülekezet! Az esztendő kezdetén újítsuk meg elkötelezettségünket egyházunk és magyarságunk iránt. Felújultak kapcsolataink az anyaországgal, az ősi gyökerekkel. Serkentsen ez új erőre, növelje felelősségérzetünket, hogy utódaink rólunk is elmondhassák: méltón vitték tovább az elődeik által megkezdett munkát.

dr. Vladár Pál
gondnok

BESZÁMOLÓ
A KÖLCSÖNÖS ÖNSEGÉLYZŐ ALAP KÖZGYŰLÉSÉRŐL

1. Az Alap bruttó bevétele 1992-ben 55.734 Bs volt.	
2. Kifizetve segélyekre /a. 7.000.- Bs/	21.000.- Bs
3. Pénzbeszedőnek	780.- Bs
Összes kiadás:	<hr/> 21.780.- Bs
Tiszta bevétel:	33.954.- Bs

Az Alap 1992. december 15-én 203.923.64 bolivárral rendelkezik.

Javaslat: Tekintettel a temetési költségek állandó emelkedésére javasoljuk az egyszeri temetési segély összegének 10.000.- bolivárra való felemelését. Ez az évi 30%-os inflációnak felel meg.

dr. Nyerges Pál
pénztáros

Szotyori Nagy Tibor
elnök

A LELKÉSZI JELENTÉSBŐL

1992. október 19-én érkeztünk Caracasba, ezért mindössze három hónapról szól jelentésem.

Az igehirdetés a gyülekezeti munka gyújtópontja. Az örök Igét mai módon igyekszem magunkra alkalmazni, hiszen az istentisztelet nem Jézus Krisztus meglátogatása a múltban, hanem az ő teremtő behatolása a mi mai világunkba, hogy megelevenítsen minket. Istentiszteleteink a szokott módon folytak, Valenciába is, átlagosan 45 résztvevővel. Úrvacsorát 6 alkalommal összesen 175-en vettek, részben ugyanazok a személyek. 60 látogatást végeztem, többnyire feleséggel, 22-t pedig fogadtunk. Ezek a találkozások általában időtartamukban is alkalmasak voltak a viszonylag közelebbi megismerkedésre.

Számos akadály leküzdése után végre megindulhatott munkám a Magyar Ház óvodásai és délelőtti cserkészei között, és azon vagyok, hogy a délutániaknál is ez történjék. Konfirmandusjelölt eddig sajnos csak egy akadt.

A spanyoltanulás sok időnkét és energiánkat köti le; az autózásba nagyjából már belejöttünk. Kapcsolatom jó r.k. kollégákkal, különösképpen pedig a "Resurrección" lelkészeivel, főképp azokkal, akikkel németül beszélhetek. Nemrég sikerült megkapnunk vízumunk egyéves meghosszabbítását. Ebben és sok másban számtalan segítséget, megbecsülést és szeretetmegnyilvánulást kaptunk a legkülönbözőbb személyektől, akiknek mindezt hálásan köszönjük. Sajtómunkát is folytatok, aminek olvasható jelei remélhetőleg nem sokára eljutnak Caracasba. Kérjük a gyülekezet további mondhatnánk munkatársi - szíves támogatását.

dr. Bodrog Miklós

J E L E N T É S

A FELTÁMADÁS EGYHÁZ IGAZGATÓTANÁCSÁNAK MŰKÖDÉSÉRŐL

A Tanács fő tevékenysége az elmúlt évben a templom és a melléképületek rendbeszedése volt. Karl Urban építész irányításával kijavították az épületek tetőit, a folyosókat, újjá építették a templom villanyhálózatát és kivilágítását, és átfestettek minden külső falat.

A Feltámadás Egyházközség ebben az évben ünnepelte fennállásának 40. évét. Gyakran szó esett arról, hogy mind a skandináv, mind a lett gyülekezet már alig létezik. Az alapító tagok vagy kihaltak, vagy visszavonultak, így ezek a gyülekezetek inkább csak névlegesen vannak meg.

A másik probléma a külföldi lelkészek vízumja. Bár most az IELV közreműködésével könnyebben kellene beutazási és munkaadó engedélyt kapni, a gyakorlatban még mindig hosszú hónapok múlnak el, míg az megérkezik. Így történt pl. a La Reforma Alvarez lelkészének vagy a Magyar Gyülekezet Bodrog lelkészének esetében is.

Az 1992. év általában sokkal mozgalmasabb volt, mint az előző, és az egyházi szervek jól működtek.

Jelentésem elfogadását és egyben egyháztanácsosi tisztségemből való fölmentésemet kérem.

dr. Irsay György

Gyülekezetünk pénztárosa - kényszerű távolléte miatt-nem számolhatott be a közgyűlésen. Jelentését egy rendkívüli közgyűlésen teszi meg, így azt következő számunkban közöljük.

BESZÁMOLÓ

A "LORÁNTFFY ZSUZSANNA NŐEGYLET" MUNKÁJÁRÓL

Uram, atyánk vagy te mégis!
Mi vagyunk az anyag, te a mi formáló
kezed alkotása vagyunk mindannyian.

Ézsaiás 64,7

Csak úgy hisszük, hogy munkánkat saját erőnkől ni végezzük, ám az az igazság, hogy Isten nélkül, az ő segítsége nélkül a vaótságban semmi sem sikerülne olyan jól, mint ahogy általában sikerül, ha ez a parányi asszonycsoport célt tűz maga elé és te vékenykedik.

Ebben az évben is csupán a szokásos, rutinszerű programot követtük - némi kitérőkkel. Havonta próbáltuk tartani összejeveteleinket /nem mindig sikerült/.

Az év elején ismét megkértük asszony testvéreinket, hogy vállalják el a különböző tisztségeket. 1992-ben Vladár Mária volt elnökünk és egyúttal jegyzőkönyvünk írója. Kovács Gabi volt a pénztáros, Fedor Joli a segélybizottságot vezette, Marton Aranka a társadalmi összejeveteleket rendezte. Az őszi vásár előkészítője és a nyeremények beszerzője Semnyey Magda, Pesti Klári Diego Aliz volt. A többiek szintén nagyon fontos alkatrészei ennek a nőegyleti gépezetnek, amely aligha működne nélkülük.

A Nőegylet szeretett volna februárban vecsorát készíteni a Magyar Ház támogatására, ám a sors úgy hozta, hogy erre csak később került sor, mivel az ország egy kissé nyugtalanzkodott.

Májusban elbúcsúztattuk, Istennel, nt. Kardos Pétert, feleségét, Enikőt és gyermekeiket, Mátét és Gyöngyit.

Az 1992-ben rendezett őszi vásár 40 éves évfordulót is jelze

Itt meg kell állnunk és vissza kell tekintenünk egy szempillantásra azért, hogy köszönetet mondjunk mindazoknak, akik már csak Isten házában ablakából tekintenek le ránk: Kriss Erzsé néni, Nyerges Margit néni, Andrádi Éva, Palócz Rita, Dózsa Ady néni, Nyerges Ilma, Macsotay Márta, Láng Livia sokban hozzájárult ahhoz, hogy megünnepelhettük negyvenéves évfordulónkat.

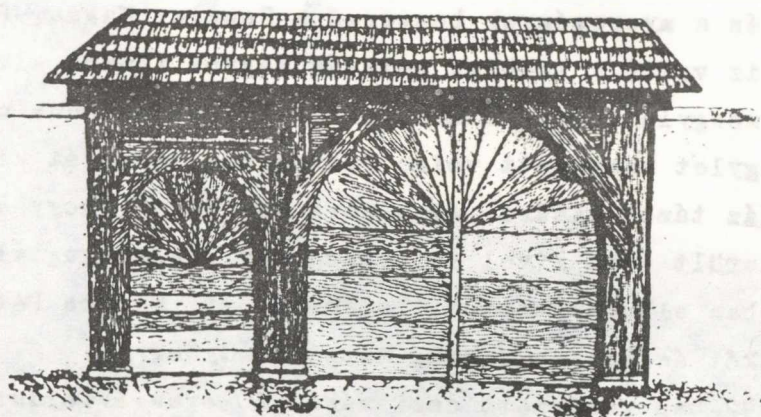
Őszi vásárunk után nagy örömünkre megérkezett új pásztorunk, nt. dr. Bodrog Miklós és felesége, Ugrin Aranka. Úgy érezzük, jelenlétük új erőt, lelkesedést hozott kicsiny egyházunkba.

Két szeretetvendégséget tartottunk, s az adventi különösen jól sikerült, hisz Aranka nt. asszony kitűnő munkát végzett a műsor előkészítésével, a gyermekek betanításával.

Segélyező munkánk nem csak egyházunkra és a venezuelai rászorultakra terjedt ki, hanem még a magyarországi Kőszikla Alapítványt is támogatni tudtuk.

Legyen a jövőben is minden tettünk Isten alkotása!

Nyergesné Miklossy Alice

A sajókeresztúri templomkert székely kapuja 1766-ból (Nagy József tusrája)

J E L E N T É S
AZ IGLESIA EVANGELICA LUTERANA EN VENEZUELA
1992. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

Az IELV széles körű missziós munkába kezdett, melynek első gyümölcsei most kezdenek beérni. Míg az IELV alapító gyülekezetei közül kettő /lett, skandináv/ jóformán megszűnt, a másik kettő /német, magyar/ pedig tagjainak legnagyobb részét elveszítette addig a missziók száma évről évre nő. Ny-Venezuelában működő gyülekezetek vannak Barquisimétóban, Valenciában, Turénben, Maracaibóban 2, San Cristobal-ban és Barinasban.

Az új IELV elnök, Arno Erdmann, aki született venéz, céljaul tűzte ki egy "Iglesia criolla con cara de musiu"-t fölépíteni. Ezt jó szemmel nézik Genfben, és remélhetőleg anyagilag is támogatni fogják.

1992 decemberében az új igazgatótanácsba beiktatták Sándor Gizellát választmányi tagként, engem pedig a pénzügyek igazgatására kértek fel.

Jelentésem elfogadását kérem.

dr. Irsay György

1993. január 31-én Közgyűlésünk egyhangúlag presbiterré választotta Fedor Rudolfot, akinek működéséhez Isten áldását kérjük.

BESZÁMOLÓ

AZ IFJÚSÁGI ÉS A MAGYARSÁGTUDAT ÁPOLÁSÁBAN VÉGZETT MUNKÁRÓL

Megérkezésünk után szinte azonnal megkezdődött a vasárnapi iskola, melyet az istentiszteletek alatt tartok a lelkészlakban. A gyerekek száma sajnos rendkívül csekély, a legtöbb alkalommal csupán egyetlen gyermekkel tudtam foglalkozni. A karácsonyi föllészítéssel kezdtem, s most Jézus történetét dolgozzuk fel. Kérem a szülőket és a gyülekezet minden tagját, segítsenek: hozzák magukkal gyerekeiket, unokáikat és azoknak az ismerősöknek a gyerekeit is, akik nem tudnak eljönni az istentiszteletre.

A decemberi szeretetvendégségen több gyerek is szerepelt - nagyon szépen! -, az ő föllépésüket, a betanításban segédkező szülők, magyszülők munkáját ezúton is köszönöm.

A Magyar Házban is megkezdtem a cserkészek magyartanítását, előbb délután, januártól pedig délelőttönként is. Szeretném tájékoztatni a gyülekezetet arról, hogy a harmadik generációhoz tartozó gyerekek nyelve nagyon megkopott, komoly gondokkal küzdenek különösen az írás-olvasásban. A kolónia felnőtt tagjainak felelőssége rendkívül nagy: ha a gyerekek elvesztik nyelvüket, magyar kultúrájukat, az előbb-utóbb a magyar közösség teljes felszámolódásához vezet. Egyelőre még nem a magyarul oktató, áldozatkész tanároknak van hiány, ám ha az ifjúság nyelvi fejlesztését a szülők nem szorgalmazzák, hamarosan oktató sem lesz, aki a jövő nemzedékkel foglalkozhatna.

A Magyar Kataszter munkájába is bekapcsolódtam. A nyilvántartási lapokból kiszűrtem a nem koafirmált gyerekeket. E munkának egyik eredménye, hogy templomba nem vagy csak elvétve járó néhány családdal sikerült fölvennünk a kapcsolatot.

Külön szólnék arról a munkáról, melynek befejeződött az előlétesítése. Februárban Magyarságismeret címmel sorozat indul két-két órában. Ez a szeminárium jellegű sorozat - gyülekezetünkben kiindulóan - az egész kolónia számára nyitott lesz és a magyar történelem fonalára fűzve igyekszik egyrészt föleleveníteni a magyar kultúráról eddig öképzéssel szerzett ismereteket, másrészt azoknak nyújt segítséget, akik elemi tudásukat szeretnék kibővíteni. Az időegyeztető megbeszélés február 13-án du. 4 órakor lesz a Magyar Házban.

E programhoz kapcsolódik egy másik sorozat ügye is. Megkezdődött a budapesti Nemzeti Színház előadásai videofelvételeinek vetítése is.

A Magyar Ház könyvtárának rendezésével jelentősen haladtam. Szombatonként vagy a rendezvények idején szívesen ajánlok kinek-kinek olvasnivalót.

Én is megköszömök mindenkinek az eddig kapott szíves segítséget, és kérem további támogatásukat.

Ugrin Aranka

Az Üzenet következő számaiban ez a Dürer-rajz egy sorozat részeit jelzi majd. Pilinszky János Vallomások az imádságról című meditációját mintegy bevezetőnek szánjuk. A régi és a mai magyar imádságok segíthetnek, tanulsággul szolgálhatnak, példát adhatnak - kinek-kinek mire van szüksége.

PILINSZKY JÁNOS

Vallomások az imádságról

Hogy mit keresünk az imádságban? Akarva-akaratlanul: *Istent magát*. Erről a bensőséges, örök és örökké új útról korunk se szűnt meg vallani, s e vallomások éppoly élők, mint amilyenek az első századokban voltak.

Az ima béke és öröm, de sokszor magas fal állja el az utat, s épp az Istenhez legbuzgóbban igyekvők előtt. Bernanos így kiált föl: „Ő, tökéletesen tudom, hogy az ima vágya már maga is imádság, és tökéletesen elég Istennek. De nekem nem elég a puszta vágy. Úgy kellene az imádság, mint tüdőnek a levegő, mint szívnek kell az oxigén. Ami mögöttem áll, az többé nem a hétköznapi, megszokott élet, amihez bármikor visszatérhetek. Úgy érzem most, hogy semmi sincs mögöttem, s szemközt velem csak egy fal, egy fekete fal áll.”

Istennek ez a „sötét hiánya” gyakran a lélek önvádjában jelentkezik, mint Julien Green naplójában olvashatjuk: „Hazaérve egy este, elővettem a Bibliát, hogy valami világosságot derítsek éjszakámra. Vannak percek, amikor lehetetlen nem iszonyodnunk önmagunktól, s amikor készek volnánk egyetérteni vádlóinkkal. Csakhogy a világ nem is sejti, mi történik egy lélekben; ha tudná, és neki kellene ítélnie Isten helyett, a világ engem örök időkre elítélné.”

Beteges önvád? Nem, a keresztény önismeret kezdete, s az igazi imádság küszöbe. Green számára, élete későbbi tanúsága szerint, ezek a feljegyzések jelezték az *ima közeledtét*.

A küszöb: sokszor a kétségbeeséssel határos önvád és önismeret. Aki azonban nem fordul vissza innét, azt

Isten az imádság békéjével várja. Néhány év múlva már ilyen mondatokkal találkozunk naplójában: „Az igazi rendnek az imádság az alapja...” S innét már csak egy lépés a fölismerésig: „... a legjobb imakönyv: *maga Isten.*”

E fölismerésben már benne él a lélek annyira áhított békéje, megérkezése: „Az imádság célja nem annyira az, hogy megkapjuk, amit kérünk, hanem hogy *mi magunk változzunk meg.* Sőt, azt kellene mondanunk, hogy az igazi imádság képessé tesz bennünket arra, hogy *elejtsük kérésünket.*”

A kétségbeesést nemcsak emberek tudják; Isten éjszakáját, hiányát, „csendjét”: maga Jézus is megszenvedte. Mégis: az imádság szívében határtalan öröm lakozik, ahogy a természet éjszakája sem jelenti a nap halálát, csupán távollétét. Ebben az értelemben kérdezi Bernanos azoktól, akik hívőknek vallják magukat: „Vajon alkalmasak vagytok-e megfiatalítani a földet, igen vagy nem? Az Evangélium örökké fiatal, csak ti vagytok öregek.” Igen, az imádság lényege szerint Istenközelséget jelent, örök fiatalságot.

Isten hiányának és jelenlétének megtapasztalása: két partja az emberi imának. Mondhatnánk, küszöbe és betetőzése. A hívő számára az ima jelenti a teljes valóságot. Rettenetes a súlya, de nem szabad félni tőle: Jézus az imában rakja ránk *édes igáját.*

S végül azok számára, kik gyöngének érzik magukat az imádság realitására, nem fölmentésül, de ízelítőül az isteni szeretet makacs természetéről, mely nem engedi, hogy egykönnyen lemondjunk róla, hadd idézzük a haldokló Lisieux-i Szent Terézt: „... ha el is követtem volna minden lehetséges bűnt, éppoly bizakodva érezném, hogy e tengernyi gonoszság is csepp víz csupán a szeretet tűzvészében.”

(Idézetek: Ch. Moeller művéből)

1993. január 17. jeles napja volt a német gyülekezetnek: megalapításuk 100. évfordulóját ünnepelték!

Ebből az alkalomból érkezett Caracasba nt. Pósfay György, aki két évtizedes venezuelai működése során a németek körében is áldásos munkát végzett.

Alapító lelkészünk itt-tartózkodása során szolgált a caracasi és a valenciai gyülekezetben, részt vett a presbiteri ülésen, és eleget tett sok-sok meghívásnak is. A január 24-én tiszteletére rendezett fogadás és találkozásai lehetőséget teremtettek arra is, hogy negyvenéves gyülekezetünk visszagondoljon múltjára, tervezze jövőjét.

Isten áldását, segítségét kérjük német testvéreink újabb száz esztendejére, melynek évfordulóján - reméljük - ismét együtt ünnepelhetünk.

Az Uristen áldását kérjük Pósfay Györgyre és kedves családjára. A mielőbbi viszontlátásra!

RAVASZ LÁSZLÓ: EMLÉKEZÉSEIM

"Inkább okos voltam, mint erős" - jellemezte önmagát Ravasz László püspök, akinek Emlékezései nemrég jelentek meg a Református Egyház Zsinati Irodájának sajtóosztálya kiadásában. A kötetről Albert Gábor írt ismertetőt.

Ravasz László az országot meghatározó két nagy átalakulás idején, 1945-ben és 1956-ban állt a református egyház élén. Magatartásának lényege a mélységes hit és az átható, minden tettét jellemző racionalitás volt. Csak ezekkel a tulajdonságokkal lehetett egyházának az a karizmatikus vezetője, aki szám-

Amerika névadó szentje

Az amerikai kontinens felfedezésének 500. évfordulója világszerte számos kutató érdeklődését keltette fel a kontinens történelme, földrajzi, tudományos és kulturális érdekességei, eseményei iránt. A Santa Maria horgonyvetése az Új Világ partjainál kétségtelenül új fejezetet nyi-

Lux Elek Szent Imre-szobra
Székesfehérváron

ROSTÁSY SZABÓ MIHÁLY FOTÓJA

tott az emberiség történetében. Mint köz-
tudott, Amerigo Vespucci nevezte meg
először Dél-Amerika folyotorkolatai előtt
hajózva, hogy az új földtömeg nem India
része volt - mint eddig feltételezték a spa-
nyol szolgálatban álló olasz tengerészek
- hanem egy új kontinens

Magyar kutatók eddig is feltételezték,
hogy az Amerika és a latin Emericus név
magyar névadó szentjének, Szent Imre
hercegnek lehet valamilyen szerepe Ame-
rika névadásában.

Amerigo Vespucci könyvének kiadása
1507-ben, Szent Imre herceg feltételezett
születésének 500. évfordulóján történt. Ez
készíthette mind a híres olasz földrajzi
felfedezőt és navigátort, mind pedig
könyvének kiadóját, Waldseemüllert az
Amerika név ajánlására. Az akkori tudomá-
nyos világ egyetértéssel fogadta a név-
adást.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy Szent
Imre nemcsak Magyarországon volt nép-
szerű, hanem Európa-szerte. Szülőhelye,
Székesfehérvár pedig a középkori Európa
egyik ismert metropolisza volt.

Javarészt apja, Szent István és nevelője,
Szent Gellért érdeme, hogy a középkori
Magyarországon erős állam alakult ki a
kereszténység védőpajzsa alatt. E tekin-
tetben apostoli is az életművük és emlé-
kük, amely a hittérítő és a kereszténység
megszilárdításában, terjesztésében legki-
emelkedőbb királyaink és szentjeink em-
léke és állandó jelzője is.

FORNAI MIKLÓS

üzetése idején is sokak számára a mércét jelentette. Nem min-
denkinek. Ravasz László személyes és az egyház egyetemes tra-
gédiája, hogy a diktatúra olyan vezetőket segített hatalomra
a református egyházban, akik megfélemlítve, korrumpálva maguk
is részesei voltak a gyülekezetek szétrombolásának.

Küzdelmes és olykor tévedésekkel teljes élete tanulságát
Ravasz László így foglalta össze. "...eredményeim és csalódá-
saim sok igazolást nyújtanak arra, hogy az egyház lelki legyen,
független legyen, ne kapcsolódjék politikai rendszerekkel, és
a szolgálatban találja fel hivatását."

IMPRESOS NO COMERCIALES

Rev. George Postay.
4 Chemin de la Bride.
CH-1224 Chene Bogeri.
Suisza. Europa.

CONGREGACION HUNGARA
CARACAS 1062-A
Apartado 68.360
VENECUUELLA

I S T E N T I S Z T E L E T E K

Caracasban: vasárnap 9-kor magyarul
10.30-kor németül
ugyancsak 10.30-kor spanyolul
Valenciában minden hónap utolsó vasárnapján 4.30-kor

A lelkeszi hivatal új telefonszáma /02/ 263-79-08

Címe: Cong. Húngara, Prol. de la 4a. Av.
con 3a. Transversal de Altamira,
La Castellana **CARACAS**

Hivatali órák: hétfő-szerda-péntek de. 9-12.

Lelkipásztor: dr. Bodrog Miklós

Kérjük, közöljék megváltozott lakáscímüket és telefonszámukat!

-X-

Deposito legal pp 76-1757

ISSN 0798-33 X